

lesarabrøv

Sambandsmenn vanvirða einkjur!

Tað er nógv fyrri hjá einari føroyskari einkju at skula siggja, hvussu samvitskuleyst sambandsflokkurin roynir at misbrúka okkum í síni ljótu agitación.

Niðast í høgra horni av Dimmu leygardagin stendur sum vant ein grov og ósonn skuldseting móti landsstýrissamgonguni. Samgongan skal hava verið imóti at veita einkjuna bætta pensiónsmøguleikar, meðan sambandsflokkurin sum tann einasti flokkur hugsar um einkjuna, sum situr illa í ti.

Alvaratos, tit ungu sambandsmenn! Halda tit veruliga, at vit eru so góðtrúgvnar, at vit ikki gjøgnumskoða grundina til tykkara knappu umsorgan fyrri okkum einkjuna?

Eru tit veruliga so góðtrúgvnar sjálvir, at tit ikki vita, at vit sum eldri eru kenna sambandsflokkinn betri enn so? Eg skal so í hvussu so er fortelja tykkum sannleikan um tykkara einkjumsorgan:

Bakgrundin er sjálvandi henda:

Sambandsflokkurin hevði varhugan av, at landsstýrið arbeiddi við eini lóg, sum skuldi bota munandi um peningaligu viðurskipti hjá føroysku einkjunum. Tí skundu teir sær at seta fram eitt illa umhugsað uppskot um øktan stuðul til einkjur. Og tað sum verri er, hesin «stuðul» vildi í roynd og veru litið og einki hjálpt. Talan var um eina samlaða upphædd uppá 300.000 kr. til allar einkjur í Føroyum. Sjálvandi mátti landsstýrissamgongan burturvisa hesum uppskoti.

Tað hevði bert til endamáls:

1) At forstýra og forklutra tað lógararbeiði um einkjuforsorg, sum J. Lindenskov og hansara embættismenn sótu og smíðaðu.

2) Tað skuldi lokka fólkaflokksmenn til at hoppa frá landsstýrissuppskotinum (tí minnst til sambandsflokkurin vil bara spara).

3) Tað skuldi fáa okkum einkjur at trúgva, at sambandsflokkurin var einasti flokkur, ið hugsaði um okkum. (Neyðars menn, tit eru so ungar, at tit ikki minnst tað, sum vit minnst um flokk tykkara).

Hetta var tað, vit kunnu kalla bluffuppskot ið hjá sambandinum? So

kom landsstýrisins uppskot, sum tibeitur er vorðið til lóg. Tað sær soleiðis út:

1) Frá 1. okt. í ár verða triggjar milliónir meira í einkjupensjón til allar føroyskar einkjur.

2) Aldursmarkið fyrri at fáa einkjupensjón verður strokið.

3) Kravið um 2 børn verður eisini strokið.

Eg og fleiri við mær halda, at hetta er størsta sosiala framstig, sum er hent í Føroyum, síðan fólkupensjónin kom á síni. Serliga hugsji eg um, at aldursmarkið dettur burtur. Hetta hevur gjørt livið strævið fyrri manga unga einkju í Føroyum og tvinga hana til at fara út at arbeiða og lata børnini inn á onnur.

Eg sigi fyrri meg: Væl verið tykkum í samgonguni fyrri tykkara uppskot. Tað gevur okkum 777 kr. meira um mánaðin í part. Eftir sambandsins uppskoti høvdu vit fingið 209 kr. meira, so nú kunnu tit einkjur í Føroyum og tykkara familjur sjálvi meta um, hvørt uppskotið var betur, og um tað, sum stendur niðast í høgra horni á Dimmu.

At enda vil eg bert heita á allar pensionistar í Føroyum um ikki at lurta eftir hesi ljótu og ósonnu valpropaganda, sum vit nú uppliva í hvørji einastu Dimmalætting. Minnst til hvussu Dimma og sambandsins oddamenn róku spott á P. M. Dam, tá hann stridist fyrri okkum. Gloymið ongantíð hvussu ein táverandi formaður í sambandsflokkinum brigslaði Dam, at hann «spekuleraði í deydum monnum», tá hann royndi at stríða einkjunum nøkur oyri meira í pensjón.

Eitt skal eg siga tykkum, hesin nýggi formaðurin er litið mætari. Eitt, sum er komið upp úr Danmark at boða Glistrup politikk, hevur einki við føroyskar einkjur at gera. Hansara umsorgan fyrri okkum man vera av sama slag sum tað, ið stendur í svartari rammu niðast til høgru í Dimmu: fupp og svindil!

Og vit siga út til høgru við øllum hasum slagnum, har tað hoyrir heima!

Svarta hornið er størsta vanvirðing, ið enn er sýnd føroyskum einkjum til dato! Í grundini átti eg at fegnast um tað, tí nú sæst hvussu «skrupulleysir» nýggjir sambandsmennirnir eru. Latið okkum geva

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytnin fyrri at fáa lesarabrøv upp-tikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brøvini.

Uttan samvitsku

Í Dimmalætting nr. 107 skriver Pauli Ellefsen rúgvismikla grein sum yvirhevdur bara gongur út uppá at geva ein slatur fyrri ein slatur. Hann skriver um ringu samvitsku mína í uppskotinum um bót kor fyrri einkjurnar.

Upprunin til skrivningina er at finna í einum neyðareggi frá sambandsflokkinum, sum yvirhevdur ikki hevði nakra sum helst ávirkan á einkjupensjónslóggávuna, eitt skot í tóman heim.

Tá ein politikari sum Pauli Ellefsen fer at skriva um samvitsku, er ikki lóg, ið, at hann blandar, tí maðurin hevur yvirhevdur onga samvitsku, tá hann skriver. Hann skriver um, hvussu nógv vit høvdu

heintað heim til sosialmál, um ikki sambandsflokkurin tók um endan. Jú, sanniliga hevði staðið væl til, vit kunnu bara visa á landsstýrissamráðingarnar 1958–59, tá sambandsflokkurin hevði ilt við at vera við til »at heinta heim til sosial endamál«.

Tað skal verða sligið fast, okkara sosiallógáva hevði ongantíð verið tann hon er, um tað var sambandsflokkurin, sum hevði staðið við endan, so máta hevur sambandsflokkurin als ikki havt nakra samvitsku fyrr enn hann hevur staðið hart piskaður til at vera við.

Tað er tann sanna forkláringin.

J. Lindenskov

Taravirkið — apartheid

Við stórum áhuga havi eg fylgt við gongdini í málinum um taravirkið. Hetta ljóðaði spennandi frá fyrsta degi, tí tað er altíð gott at frætta um virkisfús fólk, ið vilja gera nakað fyrri at skapa livimøguleikar her á landi, ið einki hava við fiskivinnuna at gera.

Nógv skalt eg komið fram í tjakinum um hetta mál, millum annað er tað bæði rætt og rimiligt, at fólk seta fram spurningar um, hvørji árin eitt tiltekið virki fer at hava á umhvørvið. Men mær tykir, at teir, ið ætla at seta virkið á stovn, hava ført fullgóð prógv fyrri, at tað ikki fer at gera nakran skaða, og eg ivist heldur ikki eina letu í, at høvdu teir ikki verið tryggir hesum spurningi viðvíkjandi, so høvdu teir slept ætlanini um at byggja hetta virkið.

Men so koma huldur.

teimum takkarlønina tann 7. november!

einkjupensionist

Brýr og vegir

Tað hevur verið gjørt gjøldur burturúr brúgv teirra Haldórs og Vilhelms um Vestmannasund. Ongin hevur tó í hesum sambandi nevnt eitt enn meira fantastiskt projekt: vegagerðina í Kalsoynni. Og hon er veruleiki! Brúgv er hóast alt eitt fantasi-projekt.

Á Kalsoynni búgva samanlagt o.u. 150 fólk. Á Vágoyinni búgva o.u. 2800 fólk ella 20 ferðir so nógv sum á Kalsoynni. Ileggingin í vegir á Kalsoynni verður kanska 50 milj. kr. Mótsvarandi upphædd til hvønn vágamannin skuldi

givið 1000 milj. kr., til vegagerð á Vágoyinni og er tað kanska meira enn ein tunnil undir Vestmannasundi við samanknýtandi vegum vildi kosta. Og av hesum sambandi vildu allar føroyingar fingið gleði.

Alvaratos tingmenn! Skuldu tit ikki fyrst roynt at samanbundið tær størri bygdirnar í Suðurstreymoy í staðin fyrri at sanktionera tað figgarliga brotsverkið móti øllum Føroya fólk, sum Kalsoy-arvegagerðin má sigast at vera?

Gad

um tjakinum, beyð monnum um at koma hagar, aftaná at teir høvdu fingið nei úr Leirvík. — Nú eru vit komin so langt, men eftir stendur spurningurin hjá MAX um, hvi teir ikki byggja virkið í Suðuroy, tí at har er stórir tørvur á arbeiðsplásum. So langt kann eg fylgja MAX í spurninginum, men tá hann vil begrunda hetta við, at teir skulu halda seg til Suðuroynna, TÍ AT TEIR ERU SUÐUROY-INGAR, vil eg ikki vera við longur.

Og so koyrir hann fram við teirri gomlu, slitnu grammofonplátuni um allar teir suðuroyingar, ið arbeiða í Havn. Eg hoyri aldri fólk tosa um fólk aðrastaðni úr landinum, ið arbeiða í Havn, men tá tað snýr seg um suðuroyingar, visir tað seg at vera nakað heilt serligt, sum um suðuroyingar vóru eitt slag av minni verðum fremmandaarbeiðarum og ikki eins góðir føroyingar og t.d. eysturoyingar. Henda skrivning, ið serliga Dimmalætting dúgliga júkar niður í fólk, smakkar beinleiðis av apartheid. Eg eri sannførd um, at høvdu øll tey bygda fólk, ið arbeiða í Havn, pakkað saman og farið til hús aft-

Hvat er tað, ið MAX vil, við at vevja hetta tvætlíð uppi prátið um taravirkið? Man hann ætla, at strandingar einsans skulu arbeiða á Strøndum, tvøramenn einsans á Tvøroyri o.s.f.? Tað kundi verið áhugavert at fingið meira at vita um hansara stöðu í hesi sök. Og hvør man hann sjálvur vera? Eg giti, at hann er bygdamáður, ið situr í onkrum vælløtum, almennum starvi í Havn. Hetta skal eisini vera honum væl unt, bert hann vil geva suðuroyingum sama rætt til at virka og vinna, hvar á Føroya landi teimum lystir.

Johnhild D. Heinesen

Hví ikki sama rætt

Stutt eftir, at hetta landsstýrið hevði tikið við, haldi eg, at tað var eitt bragd, tað gjørdi við at keypa «Smyril», sum vit suðringar eru glaðir fyrri. Tí harvið kundu vit koma lagaligari og skjótari millum Havnina og Suðuroynna, og tá vóru eisini betri móguleikar skaptir fyrri okkum at koma norður um »Fjørð« við bili.

Sum búsitandi í Suðuroynni føli eg álíka væl trøngd til at gera nakrar viðmerkingar til siglingina hjá hesum skipinum, soleiðis sum hon fer fram.

Eg haldi, at Smyril siglir alt ov litið til Suðuroynna, tí líka frá mai og út í sept. er hann meginpartin av tíðini í uttanlandssigling, so vit suð-